

[Heinesen.]

ikke fra socialdemokratiets side bestride, at den økonomiske udvikling er meget alvorlig, og at de økonomiske udsigter på mange måder er meget mørke. Det gælder, som finansministeren jo udførligt har beskrevet det, i ganske særlig grad den kraftige inflation. Det gælder det stigende underskud på betalingsbalancen, og det er klart, at hele denne økonomiske udvikling også indebærer en risiko for den fulde beskæftigelse, som vi selvfølgelig fra socialdemokratiets side betragter med stor alvor.

Det er altså dette omrids af en økonomisk krise, der er alvorligere, end vi har kendt det i mange år, som er udgangspunktet for socialdemokratiets behandling af denne afgiftsbuket. Men det er som sagt hårde byrder, og derfor ønsker vi naturligvis en rimelig sikkerhed for, hvis vi skal medvirke til disse forslags gennemførelse, at disse byrder også får den tilsigtede virkning. Derfor vil vi søge en klarere belysning af forslagenes virkninger på priserne og på betalingsbalancen end den, der er indeholdt i finansministerens redegørelse. Vi vil også se nøjere på virkningen af det forhold, at der jo består en mulighed for et skifte fra de varer, der nu foreslås belagt med afgifter, over til andre varer. Vi vil også i denne sammenhæng se en ny finansplan, og først og fremmest ønsker vi altså at se på virkningerne på produktion og på beskæftigelse og også at høre arbejdsmarkedets vurdering heraf.

Regeringen har præsenteret sin afgiftsbuket i sammenhæng med et forslag til en skattereform. Man kan meget vel, når man ser på tallene, diskutere denne sammenhæng; men nu vel, man kommer naturligvis ikke uden om, at også en skattereform har en afgørende betydning for den økonomiske udvikling på lidt længere sigt, og derfor skal jeg gerne indledningsvis gøre nogle bemærkninger herom.

Jeg skal her sige, at regeringens forslag til en reform af indkomstkatten indeholder meget, som vi kan tilslutte os. Det er der ikke noget mærkeligt i, for mange forslag svarer til det, som vi har bebudet. Det gælder ønsket om en lettelse af indkomstkatten, en omlægning, en forlængelse af proportionalstrækket, en begrænsning af fradragene og det forhold, at fradragene skal foreta-

ges i skatten på en måde, så det virker mere socialt rimeligt.

Men der er også — det vil jeg da gerne nævne allerede for en ordens skyld — områder, hvor vi må tage forbehold. Den foreslåede form for begrænsning af rentefradraget, hvor der lægges en bund, som afskærer de mindre indkomster fra fradrag, men ikke indeholder noget loft, som bremser de store fradrag, må vi tage et forbehold over for. Vi er også forbeholdne, må jeg sige, over for den foreslåede begrænsning af lønmodtagerfradraget, men det skal ikke forhindre os i at gå ind i en vurdering af dette forslag sammenholdt med det forslag om begrænsning af fradragene, der samtidig er fremsat, for så vidt angår de selvstændige erhvervsdrivende.

Men der er også noget i hele skatteproblematikken, som vi ganske savner en holdning til fra regeringens side ved denne lejlighed, og som vi også vil benytte lejligheden til at bore i. Jeg tænker naturligvis først og fremmest på nulindkomstproblemet, som det vel ikke havde været unaturligt at finansministeren havde gjort nogle bemærkninger om, og her naturligvis i ganske særlig grad det socialdemokratiske forslag om, at man ikke ved hjælp af afskrivninger og skattefrie henlæggelser til investeringsfonds kan bringe sin skattepligtige indkomst ned under det, der svarer til det private forbrug.

Det havde vel heller ikke været unaturligt, om finansministeren i sammenhængen havde sagt noget om kuponskatten, og jeg vil dog også gerne ved denne lejlighed sige, at når man betænker, hvad det er, finansministeren kommer med i dag, så bliver regeringens holdning til 2½ pct.s afgiftens afskaffelse og til det meget milde forslag til en kapitalvindingsbeskatning, som regeringen har fremsat, oprigtigt talt endnu mere uforståelig for socialdemokratiet, end den har været før.

Det er jo også meget dunkelt, når vi ser lidt frem, hvordan regeringens forslag til en skattereform skal finansieres. Vi får at vide, at anlægsudgifterne skal begrænses, men der er ingen antydning af virkningerne. Vi får at vide, at de rammebelagte driftsudgifter skal nedskæres, men vi har ingen mulighed for at bedømme, hvad det går ud over. Vi hører, at lovreserverne for de kommende år